

har en dispensationsansøgning inde, og kreativiteten er enorm, skulle jeg hilse og sige. Er man ikke sommerhusområde, så er man i hvert fald at regne som trafikknudepunkt, mener forskellige byråd og borgmestre. Jeg skal referere til – det tror jeg godt jeg kan tillade mig – Venstres borgmester, hr. Peter Brixtofte, som mener, at Farum Midtpunkt da i hvert fald må være et trafikknudepunkt. Det vil tiden vise i Butikstidsankenævnet.

Jeg vil gerne slå fast, at med dette forslag er forholdene ikke på noget punkt gjort ringere for sommerhusområder. Det er det ene punkt, Butikstidsankenævnet beskæftiger sig med. Det andet er som bekendt trafikknudepunkter.

Hvad trafikknudepunkterne angår, definerer vi nu i lovteksten, hvordan dette skal forstås: Serviceanlæg på motorvejsnettet, butikker i havne, i lufthavne og på jernbanestationer. Det står nu i loven. Herved fjerner vi én af opgaverne for Butikstidsankenævnet.

Hvordan forholder det sig så med sommerhusområderne? Sommerhusområderne har i dag den ordning, den regel, den mulighed, at de kan få en dispensation, som maks. dog varer 5 år. Det er den nugældende regel. Maks. 5 år har disse butikker i sommerhusområderne til at vide sig sikre på, hvordan deres forretningsforhold er.

Ja, men hvad er så det fuldstændig katastrofale i, at vi siger i forslaget: I har præcis den samme frist frem til år 2000, hvor vi har tilkendegivet, at lukkeloven skal revideres. Her giver vi præcis som et minimum den samme frist, for det er jo også sådan, at er et sommerhusområde for 3-4 år siden blevet behandlet og har fået en dispensation, så varer denne dispensation ikke 5 år, som den ellers skulle have gjort, næ, den varer helt frem til år 2000. Altså er intet område blevet stillet ringere, end det er efter de regler, som har været gældende, jeg ved ikke hvor mange år, men det kan vi jo altid slå op under udvalgsbehandlingen.

Der er altså ingen forringelse, og derfor er det ikke rimeligt at sige, at nu skal disse stakkels butikker svæve i en større uvished end det, der har været realiteten for dem hele forløbet igennem med alle disse dispensationer og så videre. Men jeg kan godt se noget forenkling og noget afbureaukratisering i, at Butikstidsankenævnet ikke skal fortsætte med at behandle – jo, selvfølgelig skal det gøre de ansøgninger færdige, der ligger – og at vi ikke fremover skal have denne mængde af sager, hvor jeg bare skal gentage, at kreativiteten jo har været meget stor.

Så er der spørgsmålet om omsætningsgrænsen. Har vi ikke en sortimentsbekendtgørelse, så har vi prøvet med 200 m², og nu har vi så prøvet med en omsætningsgrænse. Det vil ikke virke, siger man. Det kan man ikke finde ud af, siger man. Ja, efter de foreløbige reaktioner i pressen og i diverse pressemeddelelser fra erhvervet må jeg sige, at det lader til, at de enkelte organisationer, købmænd, osv. i hvert fald fuldstændig er klar over deres egen omsætning. Men ikke nok med det, det ser også fuldstændig ud til i pressen, som om de absolut også er vel vidende om alle andres omsætning, for der er jo ingen, der er i tvivl om, hvem der må holde åbent, og hvem der ikke må. Det er fremgået fuldstændig klart af dagspressen, at det er man dybt informeret om i detailhandelskredse, og selvfølgelig er man det.

Derfor må jeg sige til eksemplerne, der har været bragt frem i dag: At man kan starte et Føtex-varehus og påstå, at man har en forventning om, at det vil have en omsætning på 13,7 mio. kr., når enhver ved, at varehuse i den kategori har 100 millioner i omsætning, er jo nonsens.

Hvem er så de bedste kontrollanter til det her? Ja, man kan da overveje at indsætte et korps af vagter, eller hvad ved jeg. Jeg vil gerne sige: Det bliver ikke nødvendigt, for de bedste kontrollanter, den mest effektive kontrol vil blive ført af de små forretninger, der ligger og ser på, at der er én, der ser meget større ud, som også holder åbent om søndagen – der skal nok blive taget hånd om det.

Som det også fremgår af forslaget, er det den, der vil holde åbent, der har bevisbyrden, og som på tilfredsstillende måde skal kunne dokumentere, hvad omsætningen har været. Og jeg vil gerne bakke den ordfører op, der var oppe at sige – jeg tror, det var hr. Elmquist eller fru Lotte Henriksen – at hvis ikke den enkelte butik kan afgøre, hvor meget der er i moms, så har de et større problem med told- og skattemyndighederne, end de har med lukkeloven – det vil jeg gerne sige – og det er vist af en betydelig størrelse.

Dagligvarer har jeg måttet tage i de korte bemærkninger – nu er der ubehagelige lamper, der begynder at lyse – lad os kigge på det nærmere under udvalgsbehandlingen; jeg kan ikke komme dybere ind i det.

Men jeg vil bare gerne understrege, at den lukkelov, vi her foreslår, har et klart sigte. Den har en klar målsætning, og det gælder også på